

METE İLE BÜKE MASALI

"Halka hizmet, akıl ve cesaret üzerine"

Menşei: Anadolu

Dizim dizim dizilir İstanbul'un atları
Süzüm süzüm süzülür martıların kanatları
Toplanmışsa eğer muhabbet dostları
Haydi anlatalım biz de bu masalı

Bir varmış, bir yokmuş. Evvel zaman içinde, kalbur saman içinde, geçmiş zamanlardan birinde küçük bir köyde Mete adında iyi kalpli, bir o kadar da cesur ve zeki bir genç yaşamış. Kimi kimsesi olmayan bu genç, anne babasından kalan küçük bir tarlayı ekip biçer, kendi halinde yaşayıp gidermiş. Mete'nin yaşadığı bu toprakların, adaleti ve merhametiyle ün salmış, çok sevilip sayılan bir de beyi varmış.

Günlerden bir gün bu bey, Mete'nin yaşadığı köye gelmiş. Ahalinin ne ihtiyacı var, hallerinden memnunlar mı, herkesi tek tek dinlemiş. Güneş hafiften alçalmaya başladığında da geri dönmek üzere toparlanmaya başlamış. Tam atına binip gidecekti ki, önüne bir yılan çıkmış... At korkup şaha kalkmış, sonra da dörtnala koşmaya başlamış. Köyün yakınlarındaki uçuruma doğru hızla gidiyormuş. Bey, ne yaparsa yapsın, bir türlü atını kontrol edemiyormuş. Tam uçurumun kenarına geldiklerinde birden Mete belirivermiş. Beyin atını zor da olsa durdurmayı başarmış. Bey, Mete'nin cesaretine hayran kalmış. "Hayatımı kurtardın. Dile benden ne dilerse" demiş. Mete, "Canınızın sağlığı beyim" diye cevap verince de "Bu kahramanlığı karşılıksız bırakmak olmaz" demiş ve delikanlıya üç kese altın hediye etmiş.

Aradan aylar geçmiş. Bey, Mete'nin yaşadığı köye tekrar gelmiş. Gezerken etrafın her zamankinden daha yeşil olduğunu görmüş. Bağlar, bahçeler bolluk ve bereket içerisindeymiş. Tüm bunların, köye yeni açılan suyolları sayesinde olduğunu öğrenince bey, bu hayırlı işi yapan kişiyi bulmaları için adamlarına emir vermiş.

Biraz sorup soruşturunca beyin adamları suyollarını Mete'nin açtığını öğrenmişler. Meğer Mete, beyin verdiği altınları bu iş için kullanmış.

Bey, Mete'nin halkın faydasına olan bu davranışını çok takdir etmiş. Onu huzuruna davet etmiş. İyi bir idareci olacağını düşünerek beyliğin tüm bağ ve bahçelerinin sorumluluğunu kendisine vermiş.

Aradan yıllar, yıllar geçmiş. Yağmur bulutları beyliğe uğramaz olmuş. Toprak suya hasret kalmış, kuraklık baş göstermiş. Bey, etrafındaki tüm bilge kişileri toplayıp bu soruna bir çözüm bulmalarını istemiş. Bilgeler düşünmüşler, taşınmışlar. Azıcık da sakallarını kaşımışlar. En yaşlısı, en görmüş geçirmiş beyliğin yakınlarındaki dağlardan birinde, Buke adında bir ejderhanın yaşadığı mağaradan bahsetmiş. Bu mağara, kaynak suyuyla dolup taşıyormuş. Yaşlı bilge, "Bu su bütün beyliğe yetecektir. Bir haberci gönderip Buke'den suyu bizimle paylaşmasını isteyelim" demiş. Ama ejderhalar, heybetli ve korkutucu diye tanınmışlar bir kere. Bu yüzden kimse mağaraya gitmeye yanaşmamış. Derken olan biten bizim Mete'nin kulağına gitmiş. Genç adam, soluğu beyin huzurunda almış. Ejderhayla konuşmak için gönüllü olduğunu söylemiş. Bey, Mete'nin cesaretine bir kez daha hayran kalmış ve gitmesine izin vermiş.

Atına binen Mete, az gitmiş, uz gitmiş... Çayır çimen geçerek, soğuk sular içerek ilerlemiş. Sonunda mağaraya ulaşmış. Tüm cesaretini toplayıp içeri girmiş. Delikanlıyı karşısında gören ejderha Buke, olanca heybetiyle ayağa kalkmış. Mete, "Ey ulu Buke" demiş. "Beyliğimizde kuraklık hüküm sürmekte. Lütfedip de mağaranızdan çıkan suyu bizimle paylaşsanız size minnettar oluruz." Mete'nin bu denli cesur oluşu Buke'nin çok hoşuna gitmiş. Tatlı dilli olmasını da ayrıca beğenmiş. "Sana bir soru soracağım. Eğer açık yüreklilikle cevaplarsan su senindir" demiş. Mete hemen kabul etmiş. Buke "Herkes ejderhaları ürkütücü bilir. Bu yüzden bizi görenler korkup kaçarlar. Sen neden kaçmadın?" diye sormuş.

Mete "Haklısınız, ben de hep ejderhalar hakkında korkutucu şeyler duydum." demiş. "Ancak daha önce hiçbir ejderhayla tanışmamıştım. Bilirsiniz, bazen anlatılanlar doğru çıkmaz. Bu yüzden ben de sizinle tanışıp kendim karar vermek istedim." Bu sözler, Büke'nin çok hoşuna gitmiş. Büke "Görüyorum ki cesur ve akıllı bir gençsin. Peşin hükümlü olmayan insanları çok severim. Su artık senindir" demiş. Mete, sevinçle Büke'ye teşekkür etmiş. Vedalaşıp mağaradan ayrılmış.

Şehre varınca Mete olanları beye tek tek anlatmış. Bey yeni suyolları açtırması için Mete'ye üç kese daha altın vermiş. Genç adam hemen işe koyulmuş, mağaradan şehre uzanan suyolları kısa sürede tamamlanmış. Çatlamış topraklar yeniden suya kavuşmuş. Tarlalara, bağlara, bahçelere yeniden can gelmiş. Renk renk, çeşit çeşit meyveler, sebzeler yeniden boy vermiş.

Tüm bu yaşananlardan sonra bey, her zaman halkın faydasına işler yapan, kendinden çok başkalarını düşünen Mete'yi baş yaveri yapmış.

Gökten üç elma düşmüş... Biri masalı anlatanın, biri dinleyenlerin, biri de aklını ve eline geçen imkânları cömertçe kullanan tüm cesur kahramanların başına.

İyi uykular, tatlı rüyalaar...